

Lausunto

10.02.2021

Asia: VN/10164/2019

Lausuntopyyntö vaativan sijaishuollon uudistamistyöryhmän ehdotuksesta hallituksen esitysluonnokseksi lastensuojelun vaativaa sijaishuoltoa koskevaksi lainsäädännöksi

Lausunnonantajan lausunto

1. Esitetään lisättäväksi uusi 2 momentti pykälään 4 a § Lapsen oikeus tasapainoiseen kehitykseen ja hyvinvointiin. Selkiyttääkö ehdotus lapsen kasvatuksen, valvonnan ja huolenpidon sekä perusoikeuksiin kajoavien rajoitusten rajanvetoa? Jos ei, miten säännöstä tulisi muuttaa?

Pykälä osin selkeyttää arjen työssä rajanvetoa. Toisaalta sijaishuollossa rajanvetoa vaikeuttaa se, että asiakkaiden kronologinen ikä ei aina kohtaa emotionaalisen iän kanssa. Toisinaan vanhempikin lapsi tulee kohdata ikätasoa nuoremman tasolla. Tämän ymmärrys lain säätämisen hengessä on tärkeää.

2. Esitetään säädettäväksi lastensuojelun sosiaalityöntekijöiden asiakasmitoitus 35 lasta/sosiaalityöntekijä (13 b §). Mitä vaikutuksia näette ehdotuksella olevan?

On hyvä, että tämä tulee lakiin. Toivomme, että muutoksen myötä sosiaalityöntekijöiden määrän kasvun jälkeen lastensuojelutyö on ensistä laadukkaampaa. .

Toisaalta koulutettujen sosiaalityöntekijöiden saatavuudessa on ollut jo nyt pulmia ja vaihtuvuus on suurta. Pitovoimatekijänä voisi olla sosiaalityöntekijän asiakasmitoituksen rajaaminen. Sosiaalityöntekijän koulutus on pitkä ja vaativa. Palkkausta pitäisi tarkistaa tähän sopivammaksi, jotta sosiaalityöntekijäksi halutaan kouluttua ja alalla pysyä. Lastensuojelun sosiaalityössä voisi hyvin toimia lisäksi sosiaalityöntekijän työpareina esimerkiksi sosionomeja. Kun työmäärä saadaan sellaiselle tasolle, että työntekijät voivat tehdä työnsä riittävän laadukkaasti, saadaan sosiaalityöhön todennäköisesti enemmän ja pysyvämpää henkilöstöä.

3 a. Vastaavatko 15 §:n täsmennykset tätä tavoitetta?

Kyllä

3 b. Mitä käytännön vaikutuksia näette ehdotuksella olevan?

Sosiaalityöntekijöillä on päätöksiensä pohjaksi oltava riittävästi tietoa. Lapsen oikeus saada viivytyksettä sosiaali- ja terveydenhuollon perus- ja erityispalveluita antaa paremmat mahdollisuudet saada lapselle oikeat tukitoimet sekä avohuollossa että sijaishuollossa. Ajantasaisista tutkimuksista saadulla tiedolla on myös olennainen vaikutus mahdollisen sijoituksen alkaessa hoito- ja kasvatussuunnitelmien tekemiseen. On siis hyvä, että tämä tulee lakiin velvoittavana. Huoli on kuitenkin siitä, miten käytännössä terveydenhuollon ja erikoissairaanhoidon resurssit tulevat riittämään. Kuntien oma perusterveydenhuolto on jo nyt ylikuormitettu, joten toteutetaanko lain veloitteet jatkossa ostopalveluna, jotta viivytyksettä saadaan lain veloitteet täytettyä?

4. Ehdotuksessa esitetään säädettävän lapsen sosiaalihuollon asian vireille tulosta voimassa olevan lastensuojeluasian vireille tulon sijaan. Tavoitteena on, että tämä vahvistaisi sosiaalihuollon palvelutarpeen arvioinnin ensisijaisuutta. Onko ehdotettu sääntely tarkoituksenmukainen asetetun tavoitteen kannalta?

Kyllä pääosin

Vapaamuotoiset huomiot kohdasta 4

On hyvä, että alussa tarvekartoitus tehdään kokonaisvaltaisesti ennen lastensuojeluasiakkuuden aloittamista. Tämä tukee ehdotusta tehostetusta avohuollon palvelusta, koska lapsi ei tule ensisijaisesti lastensuojelun asiakkaaksi ja perhe otetaan tuen piiriin heti alusta.

5. Ehdotuksessa esitetään lastensuojelun asiakkuuden päättymisestä säätämistä. Mitä käytännön vaikutuksia tällä sääntelyllä olisi?

Lapsen ja perheen oikeusturvan kannalta on tärkeää, että asiakirjoissa on päättymisestä merkintä.

6 a. Arvioitko ehdotetun säädöksen johtavan käytännössä avohuollon palvelujen kehittämiseen?

Kyllä pääosin

6 b. Miten arvioitte tämän tavoitteen toteutuvan ehdotetun säännöksen avulla?

Lakii kirjattuna tulee todennäköisesti vaikuttamaan avohuollon kehittämiseen. Edelleen lain kohdan toteutuminen riippuu kuntakohtaisesta resurssoinnista ja priorisoinnista. Jo nyt lain vaatimat avohuollon palvelut ovat kuntien välillä hyvin eri tasoisia.

Lain avulla avohuollon tukitoimia arvioitaessa tulee arvioitua todenmukaisesti se, riittävätkö avohuollon tukitoimet. Onko laki riittävän velvoittava lakkauttamaan turhiksi todetut avohuollon toimet ja siirtymään sijoitukseen? Tällä hetkellä joissakin kunnissa perhetyön asiakkaat "roikkuvat" näennäisessä perhetyön palvelussa vuosikausia, kunnes lapsi oireilee niin pahasti, että huostaanottoon on pakko päätyä. Tällöin lapsen oireet ovat usein jo niin vakavia, että tarvitaan vaativaa ja pitkäkestoista sijaishuoltoa.

7. Sijaishuoltopaikan valintaa koskevaa sääntelyä ehdotetaan täsmennettävän. Sijaishuoltopaikan valinnassa tulisi aina arvioida yksilöllisesti lapsen etu, lapsen tarpeita vastaava kuntoutuksellinen

osaaminen ja lapsen varhaiskasvatuksen, perusopetuksen ja muun opetuksen sekä siihen tarvittavan tuen varmistaminen. Millaisia vaikutuksia näette ehdotetulla sääntelyllä olevan sijaishuoltopaikan valintaan ja sitä koskevaan päätöksentekoon? Onko pykälän sääntely asetettujen tavoitteiden näkökulmasta riittävä?

Hyvä, että sijoitusta tehdessä pohditaanlain myötä ensin lapsen etua ja tarpeita sekä tuen tarvetta sekä osaamista, jotta lapselle saadaan alusta asti oikea sijaishuoltopaikka. Tähän olisi kuitenkin hyvä asettaa myös jonkinlainen arvioinnin väline, jotta voidaan käytännössä konkretisoida, kuinka nämä asiat on huomioitu. Tällä hetkellä on pulmallista se, että liian haastavia lapsia sijoitetaan jo alle 10 vuotiaana joko perhekoti- tai perustason laitoshoitoon. He ajautuvat jatkuvaan paikan vaihtamiseen ja heidän traumansa hylätyksi tulemisesta toistuu. Lisäksi joillekin harvoille alle 10 vuotiaalle ei ole lainkaan sijaishuollon yksiköitä, koska heidän oirekuvansa on jo silloin liian suurta. Kuntien sijoituksia ohjaa nykyisin puitesopimuslistaukset, joissa hinta ratkaisee pitkälti. Voiko lapsi saada omia tarpeita vastaavan sijaishuoltopaikan, jos sellainen ei ole listalla?

8. Lapsen sivistyksellisten oikeuksien toteutumisen tukemista ehdotetaan vahvistettavan erityisesti sijaishuollon aikana (49 a §, 50 §, 52 a §, 57 § ja 60 d §). Miten ehdotettu sääntely vastaa lapsen sijaishuollon aikaiseen tuen tarpeeseen perusopetuksen ja toisen asteen tutkinnon suorittamisessa?

On erittäin hyvä, että laissa on kirjattuna velvoite, miten lapsen koulu ja erityistuen tarpeet huomioidaan ja järjestetään sijaishuollon aikana. Nykyisin liian usein sijaishuollossa olevan lapsen oikeutta perusopetukseen ja tuen eri muotoihin koulussa laiminlyödään. Sijaishuollon yksiköissä tulee olla vahva asiantuntemus lapsen sivistyksellistä oikeuksista, jotta lapsi saa sen, mitä hänelle kuuluu. Sijaishuollossa oleva lapsi tarvitsee erityistä tukea koulupolullaan, vaikka kognitiivinen osaaminen olisi hyvää, koska elämässä on usein ollut useita kehitystä haittaavia tekijöitä ennen sijaishuoltoa sekä rikkonaista koulunkäyntiä, jotka vaikuttavat lapsen suoriutumistasoon perusopetuksessa. Moniammatillinen yhteistyö, tiedon siirtyminen ja oikea sijaishuoltopaikka auttaa perusopetuksen velvollisuuden suorittamisessa, joka on edellytyksenä toiselle asteelle siirtymisessä.

9 a. Onko 49 a §:n sääntely vaativasta sijaishuollosta tarkoituksenmukainen ja toteutettavissa käytännössä?

Kyllä pääosin

9 b. Mitä käytännön vaikutuksia ehdotuksella olisi?

On hyvä, että laissa säädetään vaativan sijaishuollon sisällöstä, tarkoituksesta ja sen järjestämisestä. Sijaishuollossa olevista lapsista monet vaativat erityistä osaamista. Rajanveto missä tilantessa lapsen tulisi olla vaativan sijaishuollon asiakas ja sijoitettuna lain mukaisesti integroituihin yksiköihin vai ns tavallinen sijaishuollon asiakas ei ole selvä.

Henkilöstömitoituksen ohjeistus tällä hetkellä lastensuojelun erityisyksiköissä ja vaativassa sijaishuollossa tulee kuntien puitesopimuksista, joissa vaatimukset vaihtelevat. Laissa määritellään perusyksikön henkilöstömäärä 1:1, EHO:n 3:1, mutta vaativassa sijaishuollossa määrä jää palveluntuottajan määriteltäväksi. Voisiko laissa määritellä jo suoraan vaativan sijaishuollon resurssin?

10. Selkeyttääkö ehdotettu muotoilu erityisen huolenpidon jakson hoidollista ja kuntouttavaa sisältöä?

Kyllä pääosin

Vapaamuotoiset huomiot kohdasta 10

Erityisen huolenpidon jakson hoidollinen ja kuntouttava ote on tulee olla ehdottomasti hoitojakson tavoite eikä vain pysäyttävä jakso. EHO-jaksolle usein lähdetään sijaishuoltopaikasta, jossa nuori on saattanut olla jo pitkään. Yhteistyö ja tiedon siirtäminen sijaishuoltopaikan ja EHO-paikan välillä on olennainen, jos tavoitteena on, että nuori voi palata takaisin omaan sijaishuoltopaikkaansa jakson jälkeen.

11 a. Vastaako ehdotettu muotoilu näihin tavoitteisiin?

Kyllä pääosin

11 b. Millaisia vaikutuksia erityisen huolenpidon jakson pidentämisellä olisi?

EHO- jakson pidentämisellä voidaan vaikuttaa paremmin siihen että lapsen fyysisen päihteistä vieroittamisen tai muun pysäytyksen jälkeen jää vielä aikaa varsinaiseen kuntoutustyöhön, joka mahdollistaa pysyvämmät tulokset.

12. Erityisen huolenpidon jakson päätöksenteko: Millaisia vaikutuksia olisi nykyisen päätöksentekorakenteen (30 + 60 vrk) muuttamisella siihen, että jatkossa yksi päätös mahdollistaisi enimmillään 90 vuorokauden erityisen huolenpidon jakson ja sen jälkeen tarvittaessa enimmillään toisen 90 vuorokauden jakson?

Päätöksenteosta ja prosessista tulee aiempaan verrattuna joustavampi ja vähemmän byrokraattinen, kun päätöksen voi tehdä kerralla jo 90 vrk. Pohdittavaksi jää, miten lapsen sijaishuollon jatkuvuus vanhassa laitoksessa turvataan EHO-jakson aikana. Laitoksilla ei ole taloudellisesti varaa pitää paikkaa vapaana EHO-jaksolaiselle 50 prosentin hintaan tai ilmaiseksi jakson ollessa useamman kuukauden jopa puolen vuoden mittainen.

13. Onko ehdotettu erityisen huolenpidon asumisyksiköiden henkilöstöresurssi (59 a §) riittävä?

Kyllä

Vapaamuotoiset huomiot kohdasta 13

Erittäin hyvä, että henkilöstöresurssi kirjataan lakiin, jolloin palvelu on tasalaatuisempaa. Pelkästään henkilöstöresurssi ei ratkaise osaamisen tasalaatuisuutta, joka on olennainen osa EHO-jakson vaikuttavuutta arvioitaessa.

14 a. Onko ratkaisu tarkoituksenmukainen?

Ei pääosin

14 b. Mitä vaikutuksia sillä olisi?

Pelkästään kuntien ja valtion mahdollisuudet tuottaa tarvittava määrä EHO-hoitoa eivät ole mielestämme realistisia tietäen nykyisen tilanteen.

Mikäli lakiin määritellään EHO-hoito sekä siitä tulee luvanvaraista, tulee myös yksityisille palveluntuottajille antaa mahdollisuus tuottaa ko palvelua samoin kriteerein. Huolta herättää myös

se, että tämän hetkinen valtion koulukotien henkilöstön osaaminen ja henkilöstörakenne eivät ole tulevan lain mukaisia. Yksityisillä palveluntuottajilla on jopa parempaa osaamista, joka tulisi osata hyödyntää.

15. Miten 11 luvun säännökset rajoituksista toteuttavat sijaishuollossa olevien lasten perus- ja ihmisoikeuksia?

Luvun otsikon muuttaminen nimenomaan perusoikeuksien rajoittamisena on hyvä, koska jo se selkeyttää, että rajoitustoimenpiteiden käyttämisessä sijaishuollon aikana on kyse nimenomaan perusoikeuksien rajoittamisesta.

Rikosoikeudellinen vastuu lakiin kirjattuna tuo lisää vaatimusta osaamisesta, joka on hyvä asia ja kaikkien sijaishuollossa on hyvä ymmärtää tuon kirjauksen vakavuus.

Henkilökunnan osaamisen ja resurssien vaatimukset lisäävät lasten perus- ja ihmisoikeuksia ja on hyvä, että se on lakiin kirjattu. Ammattihenkilökunnan on osattava ja tiedettävä, miten vahvistaa lasten itsemäärämisoikeutta sekä ennaltaehkäistä rajoitusten tarvetta. Henkilökunnalla on oltava osaaminen rajoitustoimenpiteiden käyttämisestä turvallisesti sekä ihmisarvoa kunnioittavasti. Täydennyskoulutusvaatimus henkilökunnan osaamiseksi on hyvä ja sijaishuollon laatua lisäävä, mutta lisää myös sijaishuollon tuottamisen kustannuksia, jotka toivotaan myös huomioitavan kuntien osalta palvelujen ostajana.

Se miten lain toteutumista, henkilökunnan osaamista arvioidaan ja valvontaan, on olennainen kysymys sijaishuollon laadussa sekä myös lasten perus- ja ihmisoikeuksien toteutumisenä tasalaatuisena joka puolella Suomea.

63 § Yhteydenpidon rajoittamista koskeva päätös

Jo aiemmin on yhteydenpidon rajoittamisessa välittömästi oltu yhteydessä sosiaalityöntekijään ja rajoitus päätetty, jos ei ole ollut tarvetta jatkaa. 7 vrk rajoitusoikeus laitoksen johtajalle voi aiheuttaa tilanteen, että vaikka olisi tarve pidemmälle yhteydenpidon rajoittamiselle, ei vastuusosiaalityöntekijä ole tavoitettavissa 7 vrk:n kuluessa. Aiempi 30 vrk oli toimiva käytäntö.

65 § Aineiden ja esineiden haltuunotto

Hyviä tarkennuksia ja lisäyksiä aineiden ja esineiden haltuunottoon. Selkeyttävät arjen toimintaa ja mahdollistavat ko rajoitustoimepiteen käytön nimenomaan myös silloin, jos lapsi aiheuttaa omalla toiminnallaan toiselle lapselle tai yleisesti laitoksen toiminnalle riskin. Rajoitustoimenpiteissä on kyse kuitenkin kaikkien turvallisuudesta, niin ko lapsen tai nuoren, muiden sijoitettujen nuorten kuin myös työntekijöiden, joita koskee myös työnantajan työsuojeluvelvoite.

66 § Henkilöntarkastus

Metallinpaljastimen tai muun teknisen välineen käyttö esim. teräasetta epäiltäessä on hyvä lisäys henkilöntarkastukseen yleisen turvallisuuden vuoksi.

68 § Kiinnipitäminen

Lainkohdan perusteluissa otetaan kantaa ettei kiinnipito voi olla hoidollinen. Lapsen itsesääätelykyky on usein sijaishuollossa olematon ja sitä opetellaan turvallisten aikuisten kanssa. Aikuisen tehtävä on auttaa lasta itsesäätelystä ja tarvittaessa fyysisesti auttaa lasta rauhoittumaan. Aina ei ole kyse siitä, että lapsi on vaaraksi itselleen tai muille. Lain perusteluissa otetaan kantaa myös siihen, että raivoavan lapsen kiinnipittäminen lisää reaktiivista uhkakäytöstä. Hoidollisessa rajoittamisessa etenkin pienempien lasten kohdalla on nimenomaan aikuisen avusta säädellä tunteita ja aikuinen auttaa omalla rauhallisella sekä turvallisella toiminnalla lapsen stressitason laskuun. Kyse ei ole vallankäytöstä eikä rankaisemisesta. Lapsen jättäminen oman tunnekuohunsa valtaan on pahimmillaan lapsen psyykkeelle vaarallista. Tunnekuohussa lapsi ei kykene sanallista rauhoittumista aina vastaanottamaan.

Kiinnipittäminen rajoitustoimenpiteenä on aina lyhytaikaista ja viime sijaista, on ollut tähänkin asti. Rajoitustoimenpiteissä on kyse kuitenkin kaikkien turvallisuudesta, niin ko lapsen tai nuoren, muiden sijoitettujen nuorten kuin myös työntekijöiden, joita koskee myös työnantajan työsuojeluelvoite. On tärkeää, että lastensuojelulaki mahdollistaa rajoittamisen tarpeeksi ajoissa lapsen tai nuoren vahingollisen käyttäytymisen estämiseksi jo ennenkuin tilanne eskaloituu vaaralliseksi. Olennaista fyysisessä rajoittamisessa on, että työntekijöillä on yhtenäinen osaaminen tilanteiden turvalliseen toteuttamiseen.

69 § Liikkumisvapauden rajoittaminen

On tilanteita, että on erityisen tärkeää, että liikkumisvapautta voidaan jatkaa nykyistä 30 vrk pidempään, jotta lapsen tai nuoren haitallinen toiminta saadaan pysäytettyä.

69 a § Luvatta laitoksesta poistuneen lapsen palauttaminen

Hienoa, että asia tulee kirjattua lakiin. Selkiyttää toimintatapoja alueellisesti. Tämä pykälä on yksi niistä lisättävistä resursseista, jotka pitäisi kuntien huomioida uusilla kilpailutuksilla. On myös tärkeää, että lapselle saa tehdä henkilöntarkastuksen jo hakutilanteessa sekä tarvittaessa automatkalla pitää kiinni. Tässäkin on kyseessä kaikkien turvallisuus niin ko lapsen/nuoren kuin myös työntekijöiden.

Lasten ja nuorten palautuksessa tulisi kuitenkin voida käyttää kyseisen yrityksen palveluksessa olevia työntekijöitä, kuten sijaisia ja myös muita töitä tekeviä, jotta resurssit ovat järkevässä käytössä. Jo olemassaolevia resursseja käyttäessä saadaan mahdollisesti lapsi tai nuori haettua entistä nopeammin takaisin laitokseen. On hyvä muistaa, että laitoksissa on myös ne muut lapset ja nuoret hoidettavana myös silloin kuin yhtä luvatta laitoksesta poistunutta lasta haetaan.

70 § Eristäminen

Eristäminen on määritelty riittävän hyvin.

72 § Erityiset rajoitukset erityisen huolenpidon jakson aikana

Selkeyttää ja mahdollistaa EHO-jakson toteutumisen, kun esimerkiksi yhteydenpidon välineet voidaan ottaa haltuun jakson ajaksi.

17 a. Toteuttaako säännös tätä tavoitetta?

Kyllä pääosin

17 b. Millaisia vaikutuksia ehdotetulla 71 §:ssä säädetyillä erityisillä rajoituksilla näette olevan lapsen päihdehoidon ja -kuntoutuksen toteuttamiseen?

Lakiin tulevat muutokset ovat onnistuneen päihdehoidon- ja kuntoutuksen ehdoton edellytys. Nykyisissä lastensuojelun erityisyksiköissä on myös sijoituksessa päihdehoidon tarpeessa olevia lapsia ja nuoria, joten toivoisi, että ko. laitoksissatulisi samoja rajoitustoimenpiteitä voida käyttää, jos voidaan osoittaa nimenomaan olevan kyse päihdehoidon ja -kuntoutuksne toteuttamisesta. Aina ei tarvita sijaishuollon paikan muutoista tukevampaan vaan pysäyttämisen mahdollisuus omassa sijoituspaikassa.

18. Miten 69 a §:ssä ehdotetut muutokset mahdollistavat luvatta laitoksesta poistuneen lapsen palauttamisen?

Lakiin olisi syytä lisätä tai avata enemmän viranomaisyhteistyötä. Moniammatillinen yhteistyö on ensiarvoisen tärkeää lapsen palauttamisessa poliisin ja sosiaalipäivystyksen kanssa.

19. Miten tehokkaasti ehdotettu 73 §:n mukainen säännös toteuttaa eristämisen täytäntöönpanon valvontaa?

Säännös tulee lisäämään turhaa byrokratiaa. Tieto menee asioista vastaavalle sosiaalityöntekijälle, joka valvoo rajoitustoimenpiteiden kohtuullisuutta. Jos tiedon saa siirtymään sähköisesti suoraan laitoksen raportointijärjestelmästä helposti Avi:lle niin silloin ei lisää turhaa tilastointia. Kaikki rajoitustoimenpiteet kuitenkin ilmoitetaan Avi:lle jätettävässä vuosittaisessa toimintakertomuksessa.

20. Miten tehokkaasti ehdotettu 74 §:n säännös kirjaamisvelvoitteesta ja toimittaminen kuukausittain aluehallintovirastoon toteuttaa rajoitustoimenpiteiden valvontaa?

Jo tällä hetkellä rajoitustoimenpiteet kootaan AVI:n toimintakertomuksiin, joten lisääkö tämä pykälä vain byrokratiaa? Laitoksilla on raportointijärjestelmät käytössä, johon kaikki rajoitustoimenpiteet kirjataan jo nyt ja raportit on sieltä saatavissa, mutta onko tarve kuukausittaiseen toimittamiseen Avi:lle ja onko Avi:lla resursseja näitä seurata?

21. Ovatko ehdotetut jälkihuollon sisältöä koskevat täsmennykset riittäviä?

Kyllä pääosin

Vapamuotoiset huomiot kohdasta 21

Toivottavaa olisi, että laissa olisi mainittuna nuoren oikeus ja mahdollisuus pitää yhteyttä omaan aiempaan sijaishuoltopaikkaansa, johon nuorella on usein syntynyt pitkäaikaisia ihmissuhteita. Nuoren elämä saattaa olla myös rakentunut sijoituspaikkakunnalle etenkin pitkissä sijoituksissa. Nuoren siirtyessä jälkihuoltoon olisi siirtymävaiheessa annettava mahdollisuus nuoren ja sijaishuoltopaikan työskentelyyn sekä sijaishuoltopaikan saatava tästä korvaus. Nyt tätä tehdään usein "epävirallisesti". Usein omaohjaaja tuntee nuoren parhaiten sekä tuen tarpeet, joten yhteistyö sijoituksen päättymisen jälkeen jälkihuollon kanssa on olennaista. Nuoren oma verkosto voi olla olematon tai hyvin heikko, joten tämän vuoksi edellistä sijaishuoltopaikan tekemällä työllä vielä sijoituksen päättymisen jälkeen on äärettömän tärkeää. Jälkihuollossa tukea pitää antaa myös niille nuorille, jotka ovat ns pärjääviä nuoria. Valitettavan usein näille nuorille ei tukea anneta, koska "sinähän pärjää ja osaat", vaikka he ovat todella nuoria kantamaan vastuun itse kaikesta. Tämän

vuoksi hyvin tehdyllä jälkihuoltosuunnitelmalla on iso rooli. Resursseja on oltava kunnissa riittävästi jälkihuoltoon ja nuorten tapaamiseen.

22. Ehdotetaan säädettäväksi uusi laki valtion lastensuojelulaitoksista ja täsmennettävän valtion lastensuojeluyksiköiden tehtäviä vaativan sijaishuollon ja perusopetuksen integroituna palveluna. Valtion lastensuojeluyksiköiden tehtävänä olisi vaativan sijaishuollon ja perusopetuksen integroidun palvelun, erityisen huolenpidon sekä lastensuojelun jälkihuollon järjestäminen. Vastaisiko ehdotetun lain 2 § vaativan sijaishuollon tarpeisiin?

-

Vapamuotoiset huomiot kohdasta 22

Hyvä, että lakia uudistetaan. Henkilökunnan osaamisesta toivoisi olevan tarkempi vaatimus, jotta toiminta koulukodeissa on laadukasta.

23 a. Pykälä x tai pykälät x-x §:t ovat hyvät ehdotetussa muodossa.

-

23 b. Muutosehdotus pykälään x:

-

23 c. Muutosehdotus pykälän x perusteluihin:

-

Sahlström Teija
VaLaSu, Valtakunnallinen Lastensuojelu ry